ꝓbauit. Fridericꝰ qꝫ imꝑatoꝛ eidē federi robur adiecit cautione tñ inſerta ne ꝑ ſuas lr̄as ius religionis lederet. mortuo deinde magiſtro q̄ fedus accepat ⁊ altero in eius locū ſuffecto Nicolaꝰ pōtifex max. legatū miſit. q̄ ꝓuinciā pruſſie inſpiceret. cognitoqꝫ rerū ſtatu q̄tū legatꝰ retulit ꝓplariū fedꝰ dānauit. vtqꝫ ab eo diſcedenter anathema interminatꝰ imꝑauit. quibꝰ ꝑtinacius in ſentētia ꝑſeuerantibꝰ ex cōſenſu ꝑtium lis ad fridericū ceſarem deducta eſt. ad quē rurſus cauſa cognita dānato ſedere iuſſi pruteni ſunt ad obedientiā fratꝝ redire q̄ eam ꝓuinciam e manibꝰ infideliū ſuis armis vendicaſſent multoqꝫ ſanguine coemiſſent. qua re ciuitatibꝰ nūciata mox arma in frēs populariter accepta ſunt. ex q̄bus plēs capti atqꝫ occiſi. caſt lla eorū euerſa arces a fundamētis eiecte q̄nqꝫ ⁊ q̄nquaginta oppida in ea rebellione ↄſpirauere. ſed cū nō ſatis rem ſuā contra religionē ſine externa ope tutā putarēt. Caſimirū regem polonie ſibi dn̄m aſciuere deuotū frībus ſanguinē q̄ fortunam patris eius exꝑti fuiſſent. ille tū exercitu ꝓuinciā ingreſſus dedētes ſeſe ciuitates i ꝑtātem accepit. cum quo frēs diu varia victoria dimicarunt. plures fuere ↄgreſſus. inter q̄s memorabilioꝛ q̄ apud caniciū oppidū habitꝰ ē xviij. milia polonoꝝ obſidionem in eo loco tenebāt. in q̄s etiā rex ipſe caſimirꝰ fuit. oꝑugnabat oppidū dies nocteſqꝫ machinis admotis.

Rudolphus ꝑnceps ſagane vnꝰ ex ſleſie ducibus tunc religionis ducebat exercitū q̄ laturꝰ obſeſſis opē cum ſeptem milibꝰ militū aggredi regē nō dubitauit. cōmiſſum eſt pliū in cōſpectu oppidanoꝝ ſumma vtriqꝫ ↄtentione atqꝫ ardore. ceſis hinc atqꝫ inde cōplibꝰ. cū ſuos referre pedē rudolphꝰ aīaduertit increpās ignauiā fugiētiū inimiatuſqꝫ necē aciē ſiſtit. ⁊ ꝓgreſſus i mediū cū recētī pugnatoꝝ manu acre certamē inſtaurat. hos ſternit. illos ↄfodit. fit ſubita rex mutatō vigēte rudolpho cecidit polōꝰ rurſuſqꝫ caſimirꝰ retiet ſuos pugne ſeipm̄ miſcet ⁊ tanq̄ʒ ex itegro ꝑtinaci ↄtētōe certat. occidit in pug̃ rudolphꝰ. rex vo eq̄ deiicit. meliores ex vtraqꝫ ꝑte occubūt. Poſtrēo ceſiꝫ credētes polōi ſuū regē deſꝑata victoria fugā arripiūt. rex ab amicis adiutꝰ vix ex clade ereptꝰ ē. rudolphꝰ morte ſua victoria religiōi ꝑpepit. ex polōis ſupra. vj. milia cecidiſſe ferunt. ex teuthōibꝰ qꝫ nō pauci ꝑire. Pꝰ eā cladē res Polōica nutare apd prutēos cepit eo iclinātibꝰ popul' q̄ belli fortūa ↄuertit. ſtat tn̄ adhuc āceps extus ⁊ alterius marti iudiciū moratr. fert inter hos frēs oli mortuo mgr̄o cū de ſucceſſore ageretur vnū fuiſſe q̄ rogatꝰ eligerē quē putaret religioni vtiliorē ſeipꝫ elegiſſe dicētē nolle dixerat ſcire ſe cogitatōes ſuas. alioꝝ corda ignorare. ſi mgr̄atꝰ ſibi cōmittatur nō dubitare q̄n reipublice bene cōſultū eat. motos eius vbis reliq̄s ad miſtratōem illi credidiſſe que ſalubertima deinde fuit.

Saxonia magna germanie prouintia

Poſt prutenos ſaxonicū nomen inci-
pit.gēs valida ⁊ latiſſima cui ab occi
dente weſera apud antiq̄s viſtergnꝰ
fluuiꝰ terminū facit pleriqꝫ vſqꝫ ad rhenū ꝓten
di ſaxōes arbitrati ſunt·aq̄lonarē plagā dani
obtinent ⁊ mare baltheū.ad meridiē frācones
baioarij ⁊ bohemi ſiti ſunt.oriētalē plagaꝫ ſle-
ſie ſimul ⁊ prutem obtinent. In his terminis in
cluſi ſunt thurīgi.luſatij.pomeraniqꝫ q̄s oēs ſa
xonici iurꝭ eē volūt.poſſes tū thuringos in ea ter
ra ꝯſediſſe q̄ꝫ ſaxōes aiūt·hos eīm grecā ſobolēꝫ
eē affirmāt.ex macedōie claſſibꝰ aduectā q̄ thu
ringos multis bellꝭ defatigatos p̄nis agris de-
iecerit qd̄ mihi nō fit veriſimile. Eſt eīm vetuſtiſ
ſimū in germanica terra ſaxonicū namē cuius
oēs veteres meminere.thuringos nemo antiq̄rū
noiat q̄ germanicas gētes enumerāt· In aduē
tu p̄mo francoꝝ q̄ tempē Valentiniani ceſarꝭ
germaniā intrauere Thurigos nominari reperio
Ob quā rem male q̄drat hyſtoria veritati que
thurigos priores ſaxonibꝰ in germania fuiſſe
cōtendit. Fatebor tamē ſaxonie limites aliquā-
do maiores nam ſicut impia ita ⁊ ꝓuinciarūꝫ
limites ex p̄te variant. Carolus magnꝰ impe-
rator multa cum ſaxonibꝰ bella geſſit priuſq̄ꝫ
xp̄i cultum acciperent eoſqꝫ magnis afflixit cladi
bus·Poſtq̄ꝫ vero deficiente apud frācos Caro
li magni genealogia romanū impiū ad Theu
tones orientales rediit. Saxonum aucta digni
tas eſt.inter quos plures impatores fuere. ſin-
gulari prudentia ⁊ rerū geſtarum magnitudi
ne clari.maxime vero tres Ottones q̄ ſibiinui-
cem ſucceſſere de romana eccleſia optime meri
ti quorū virtute prolatos ſaxonie fines minime
dubitarim. Inter Pomeranos q̄ orientē ſaxo-
nie incolunt oppida ſunt digna nomie Viſma
ria ⁊ Sūdis Griſuoldia Stetinū ⁊ Roſtochi
um.in quo ſcola liberaliū artiū haud cōtemnē
da.⁊ hec q̄dē mari ꝓxima multis ac diuitibus
negociatoribꝰ habitatū eſt·⁊ in mediterraneis
caminū pontificalis ciuitas cuiꝰ dyoceſis latiſ-
ſima eſt nec minor maguntia credit̄. Epūs loci
romano dūtaxat p̄ſuli ſubeſt. Brādeburgēſes i
duas marchias diuidunt̄ q̄rū altera vetus al-
tera noua vocat̄.veterē marchiā p̄labit̄ albis
fluuiꝰ.in cuiꝰ littore Stēdaliū eſt oppidū ⁊ ga-
delanū ⁊ gadelenū ⁊ ſoltuedelū ⁊ oſtroburgi
um. Nouaꝫ marchiam īterſecat fluuiꝰ odera
haud multo īferior albi. In Crippa frāckfor-
dia ē diues emporiū ⁊ lucēſis ciuitas. Strabo q̄ꝫ
fluuiꝰ eandē ꝓuinciā irrigat equādꝰ.tiberi ber-

linū in eius littore iacet. Eſt ⁊ aliud flumē Hor
tellū nūcupatū quod brāgeburgiū ex q̄ marchi
ia nomē habet i duas p̄tes diuidit veterē ac no
uā efficiens.ibi ep̄alꝭ ſedes eſt ⁊ marchionū tri-
bunal ad eiuſdē fluminis ripā. Auelburgiū quo-
qꝫ ſitū eſt pontificalis ciuitas.⁊ circū nobile ter
ritoriū.cui prigenitza eſt nomē multuꝫ referunt
oppidis ⁊ marciali pp̄lo plenū. Caput miſnē-
ſiū ciuitas miſna eſt vñ nomen regioni datū ē.
hanc quoqꝫ albis alluit fluuius.h̄ valida arx ⁊
in ea cathedralis eccl̄ia· In hac quoqꝫ ꝓuincia
mlta ſunt oppida marciali pp̄lo plena.⁊ mar
tinopolis in honorē martꝭ a veteribꝰ condita
meſeburgiūꝫ hodie vocant. Siſr Lipzig vrbs
diues mercatoꝝ emporiū p̄claraqꝫ ſtudio inſi-
gnitū. In thuringia nobile oppidū ⁊ caput gē
tis. Herfordia magūtino pontifici ſubiecta ſtu
diis liberaliū artiū inſignis. Nuburgenſis q̄ꝫ
ciuitas duci ſaxonie parens.hec omia iure ſa-
xonū vtuntur ⁊ lingua iſdem moribꝰ freti. Ce
terū veri ſaxones madeburgenſes nullo dubitā
te habeant̄. Bremenſes quoqꝫ. Alberſtetenſes.
Hildeſinenſes.verdēſes. Bunſuicenſes. Hani
burgenſes. Luneburgenſes.⁊ Lubicenſes. In
Madeburga archiep̄alis ſedes habet̄.⁊ in ho-
norem ſancti mauricij ex quadrato lapide di-
ues templum ottonū nobile opus ⁊ in eo ſan-
cti Florenti corpꝰ. Credūt q̄ꝫ vnam ex ydriis
ibi eſſe in q̄bꝰ vinū ex aq̄ factū a dño ſaluatore
euāgeliſtaꝝ tradit hyſtoria.hāc plebibꝰ oñdūt
materia marmorea ē ac plucida.vini capax q̄ꝫ
tū equꝰ ferre poſſit·alterā ac minorē apud hil-
denēſes eſſe affirmāt. Vexillū q̄qꝫ ſancti Mau
ricij h̄ quottānis oſtendit̄.magiſtratꝰ vrbis iuſ
ciuile romanoꝝ abbreuiatū ⁊ ſaxonica lingua
ꝯſcriptū non ſine reuerentia cuſtodit qd̄ magni
Caroli auctoritate firmatū tradūt.eoqꝫ i deciſi
one cauſaꝝ circum vicine gentes recurrūt.mag̃
⁊ venerabilis eaꝝ legum auctoritas habet̄·bre
mēſes gl̄iaꝫ ſuā ducūt danoꝝ gentē ad xp̄m eē
ꝯuerſam. Nō eſt omittendū quod de halberſta
dio tradit̄. Hanc ciuitatem oltemia p̄labitur.
fluuiꝰ. In medio vero tumulus aſſurgit.in cu
ius cacumie planicies eſt duorum ferme ſtadio
rum cōtinens longitudinē in cuiꝰ extremis an-
gulis duo templa ſita ſunt.alteꝝ pōtificale.al-
terūqꝫ btē virgis appellant. In medio late pa
tet foꝝ magnificis canonicoꝝ edibꝰ vndiqꝫ cin-
ctū.vrbis hec vocat̄ quod ſub tumulo iacet ſub
vrbiū appellāt.in monte nulla laicorum habi
tatio. Carolꝰ magnꝰ ⁊ hꝰ eccleſie fundator ha-

bel. ciuis feſtiuitas quotānis celebrat̄. xiȷ. hic
dignitates. xxiiij. p̄bende. Archidiacon atꝰ ſu-
pra. xx. eſſe ferūtur. In hac eccia ſingulis annis
vnꝰ ex pp̄lo deligitur quē peccatis grauioribus
inquinatum putāt hunc veſte lugubri induūt ⁊
obuoluto capite p̄ma ieiunij die ad ecciam du
cunt indeq₃ pacis diuinis officijs eijciūt. Is ſin
gulis q̄dragesime dibꝰ nudis pedibꝰ ꝑambu-
lat vrbem ⁊ eccleſias circuit neq₃ ingredit̄ neq₃
quenquam alloquitur. inuitatꝰ a canonicis per
vices quod apponit̄ comedit. ſomnus ei poſt
mediū noctis in plateis ꝑmittit̄. Die iouis ſcta₃
poſt conſecrationem olei rurſus ad eccleſiam i-
troducit̄ ⁊ orōne facta a peccatis abſoluit̄. pe-
cuniaſq₃ populꝰ ei offert que tñ eccleſie dimittū
tur. hunc adā vocant ⁊ omni crimie liberū pu
tant. Circa alberſtadiū ager optimꝰ ferat̄ tri-
tici. matureſcentibꝰ frugibus culmoꝝ altitudie
equo inſidentem hoīem ferunt excedere. ¶ Bru
ſuica oppidū tota germania memorabile ma-
gnū ⁊ populoſum. munitū menibys ac foſſa-
tis. turres quoq₃ ⁊ ꝓpugnacula excellunt. ma-
gnifice domus. ꝑpollite platee. ampla ⁊ orna-
tiſſima templa. quinq₃ h̄ fora. ꝗnq₃ p̄toria ⁊ toti
dem cōſolatꝰ iura ciuibꝰ dicūt. Hinc appellati
duces Brunſuicēſes ⁊ tota germania nobiliſſi
mi. ottonū ſoboles. quorum claritas cum potē
tia labente tempe defluit. ¶ Lubicenſiū ciui-
tas potentiſſima eſt ſine cuius auxilio vix vnq̄₃
dacie reges ꝯtinere ſuos ſubditos valuere duo-
decim viri reipublice preſunt quos ꝯſules ap-
pellant. quoꝝ ꝑpetua poteſtas ē. ⁊ in eq̄ſtri di-
gnitate ꝯſtituti ſunt. pplaribꝰ niſi vocent̄ nul
la de regimie vrbis ꝯſolēdi facultas. nec tñ ſerui
te plebs videt̄ ſua cuiq₃ ſubſtantia tuta eſt ⁊ li
bertas ſaluis legibꝰ vt velint viuere. equū iudi-
ciū ꝯſules agūt. ab his ceſar ſi exceſſerint appel
lat. ¶ Saxonie nr̄a etate duces habent̄. fride
ricꝰ ⁊ Wilhelmꝰ fratres quoꝝ alter electorem
imꝑij gerit. alter regnū bohemie debitū ſibi aſ
ſerit vt ſupra retulimus. Fuit cum Brunſuicen
ſibꝰ de electoratu diſſenſio. Sigiſmundꝰ impa
tor litē diremit. ſnīa vt ſepe fit potētiori alluſit.
Alter hoꝝ fraterū natu ſenior robuſtiſſimꝰ ve
nator fuit. iunior alter belli appetēs ⁊ ī armis
exercitatꝰ. Crudelia inter eos diu bella exercue-
rūt hereditatꝭ p̄tne. cauſa. ⁊ q̄uis de pace ſepe
mētio fieret impedientibꝰ tñ appellonio quē₃ vi
ce dn̄m appellāt ⁊ alijs pleriſq₃ potētibꝰ qbꝰ ea
ꝯcordia queſtui erat. fruſtra oēs tractatꝰ abijt. ß
ſum vaſtatis iam agris tota ꝓuincia peſſum
iret appolloniꝰ vero fraternaꝝ incenſor diſcor
diarum ꝑ annū iubileum romam petiſſet ro-
gauit fridericꝰ germanū ſuū vt ad ſe Lipzig ve-
niret ſecum de pace acturus. annuit Wilhel-
mus iter ingreſſo dixere conſiliarij paratas ſibi
⁊ qui cū eo irent inſidias eſſe caueret ne ſe ꝑditū
iret neue ſuos ad necem traheret. Quibꝰ ille at
ego inquit libens moriar ſi vos prius necatos
videro. q̄ fraternas cōtētiones alitis atq₃ ita lo
cutꝰ ſeq̄ iuſſis q̄ ſe amarēt vigēs calcaribꝰ equ-
um feſtino curſu fratrem adijt. Quo cu₃ remo-
tis arbitris e veſtigio pacē cōpoſuit fedūſq₃ pe-
pigit. Magnꝰ vir q̄ ſe tā liberaliter ī poteſtate₃
dederit hoſtis. Magnꝰ ⁊ alter qui hoſtē ex fra
tre factū rurſus fratrē atq₃ amicum reddiderit
Appollonius interim Roma reuerſus ⁊ q̄ cu₃
eo ſentiebāt ex Thuringia plurima oppida poſ
ſidebāt. exterminati ſunt appolloniꝰ in Cobur
ga qđ ē frācomie oppidū aliq̄₃diu ſe defēdit. Sȝ
cum ſalutē in eo loco deſꝑaret nulliꝰ auxilio fre
tus cū theſaurꝭ ſuis clam fugiens ad bohemos
migrauit. Ex illo tempe quietē habuere ſaxones
q̄uis bohemi caſtella quedā ab eis repetētes ſe
pe bellū minati fuerint. induciē in hanc vſq₃ di
em arma ꝑtiū tenuere. nūc maior lis oritura vi
det̄ qn̄ wilhelmꝰ regie ſororis maritꝰ ad bohe
mie regnū aſpirare fert̄ q̄uis terre ꝓceres aliū
regē ſibi aſſumpſerint. ¶ Libet loco audax p̄-
nati hois inſerere facinus. Conradus de kauff
nobili loco apud ſaxones natꝰ bellice rei ꝑitus
manu ꝓmptꝰ ⁊ aīo implexꝰ cūm ſe patria pul-
ſum ⁊ p̄tna hereditate ꝓuatū ꝑ iniuriā frideri
ci ducis exiſtimaret ſcelus ⁊ incredibili noſtra
etate ꝑpetrauit. Arx eſt in miſna in alto mon-
te ⁊ in abruptis vndiq₃ rupibꝰ ſita altenburgē
ſium ꝓuinciales vocāt. ad radices mōtꝭ oppidū
egregiū munitū ⁊ pp̄lo plenū. iacet ī arce duo
friderici adoleſcentes Erneſtꝰ ⁊ albertꝰ educa-
bant̄. huc cōradꝰ intēpeſta nocte magnis itine
ribꝰ cū paucis comitibꝰ ꝯtēdit ⁊ admotꝭ ſcalis
ꝓdēte pedagogo arcē igreſſus dormiētes adolē
ſcētulos ī cubili ꝯp̄hēdit itermiatuſq₃ mortem ſi
vocē emitterēt funibꝰ colligatos extraxit. haud
dubiꝰ q̄n ꝓductꝰ ī boheīā mag̃ p̄cio venderet ſu-
aſq₃ ꝯtūelias eo pacto magnifice vultꝰ videret̄
iā ſiluā hircinā q̄ bohemiā a ſaxōia diuidit in-
greſſus erat. iam ꝑiculū oē tranſmiſſum puta-
bat cū iūior captiuorum labore ac fame defici
ens ⁊ ſitam ſimul ⁊ cibū popoſcit. cuiꝰ p̄cibus
cōmotꝰ ꝑdo ad carbonariū quendam diuertit
aſſeritq₃ panem ⁊ ceruiſiam iuſſit. Interea

apud altenburgiũ cognita tãte rei nouitate cla
mor exorit̃ attõiti oppidiãi rapti arma ↄpeſcũt
⁊ precioſaꝫ vedicaturi p̄dã p̄cipiti curſu predo
nis veſtigia inſectant̃. ſiluaꝫ ingreſſis fortuna
blandit̃. q̃ inter multos tramites eũ teneri ſua
ſit q̃ recta duxit ad carbonariũ ibi cõrad⁹ dum
puero cibũ miniſtrat ex improuiſo capit̃ ⁊ ob
lat⁹ principi audaciſſimi ſceleris capite penas
ſoluit. Frideric⁹ eodẽ pene nũcio q̃ captos atqꝫ
abductos filios audiuerat recuperatos ⁊ ad do
mũ reductos didicit. Saxonie ducibus parua
vere ſaxonie portio paret ¶ Sũt em̃ in ea pro
uincia multi alij p̄ncipes. multe ciuitates q̃ vo
cant̃ imp̄iales. multi ep̄i ꝓpriũ territoriuꝫ hñ
tes. Miſna vero ⁊ thuringie maior ps ⁊ lauſa
cie ⁊ franconie pleriqꝫ oppida his ducibus pa
rent. Jus aũt eligẽdi romanũ impatorẽ ſaxõie
ducib⁹ ex puo q̃dã p̄ncipatu cõpetere aſſerunt
inter miſnã ſleſiãqꝫ iacẽte. cui⁹ caput oppidum
eſt witteberg vulgariter. id ẽ mõs alb⁹. Jn ſax
onia argẽti mineras apud Goſlariã otto p̄m⁹
impator inuenit q̃rum magni fuerũt redditus.
ibi ⁊ palaciũ nobilis opis edificatũ. habet ⁊ fõ
tes amaros ſaxonia ex q̃b⁹ ſal coq̃tur albuꝫ qđ
ad vicinas gẽtes defert̃. Saline vberrime atqꝫ
ditiſſime apud luneburgiũ haben̄t ex q̃b⁹ mul
ti monaſterioꝝ abbates ⁊ multi ecc̃iaꝝ prelati
vitã ducere cõſueuerũt. Fuit enim queſtus ſalis
vberrim⁹ has ſalinas luneburgenſes violenter
vſurpauere. Ob quam rem ⁊ a nicolao ponti
fice maxime. ⁊ a friderico imperatore auguſto
damnati ſunt. Conſolatus qui eius rei auctor
habebatur auctoritate ap̄lica deiectus eſt. Sed
fauore Bernhardi ducis Brunſuicenſis paulo
poſtea in p̄ſtinũ ſtatũ rediȷt. ⁊ q̃ nouiter conſu
latũ adierant in carcerẽ ↄȷ̃ciunt̃. ciuitati rebelli
⁊ ecc̃iaſticoꝝ bonorum rapaci ſacris interdictũ
eſt. non tamẽ deſunt qui rem diuinã apud eos
faciãt. Tant⁹ eſt euo noſtro ⁊ in pp̄lo ⁊ in clero
auctoritatꝭ ecc̃iaſtice ↄtempt⁹. Eſt i Marchia
Brandeburgenſi nõ magni noĩs ciuitas aq̃s cir
cũdata quã Hauelburg vocãt in ei⁹ dyoceſis lo
co aſp̄o ⁊ deſerto puũ oppidũ eſt nomie Welſ
nach. h̄ tres hoſtie haben̄t ex q̃s cruorẽ ſua ſpõ
te manaſſe tradũt. Ob eam rem magn⁹ pp̄lo
rum ↄcurſus eſt ⁊ nautaꝝ vota h̄ ſoluunt̃. Vul
go locũ ad ſanctũ cruorẽ vocant. Exceſſim⁹ ſcri
bendi modũ ſaxonie ciuitates nomiatim cõme
morãtes. id fecim⁹. q2 veteres ſcp̄tores p̄ciſſime
de germania locuti ſunt ⁊ tanq̃ʒ extra orbẽ ea na
tio iaceret. ſomniãtes q̃dãmõ res germanicas
attingunt. ob eam rem dabit̃ mihi venia fortaſ
ſe ⁊ aliq̃s grãm habebit ſi germãicas diſtribuẽ
tes ꝓuincias vt res oculis ſubȷ̃ciam⁹ paulo p̄
lixiores fuerim⁹ ꝓpoſiti noſtri metas egreſſi

De dania vel dacia

Hoc loco q̃m ſaxonie Dania iungit̃. Priuſq̃ꝫ germanie reliq̃s p̄tes abſol
uo de ip̄o danie regno viciniſq̃ꝫ regi
onib⁹ in aq̃lonẽ verſis aliq̃ referre inſtitui non
indigna cognitu. tria ſunt in ſeptentrionẽ ver
gentia regna ſibĩ ĩnuicẽ coherentia. danoꝝ qđ
hodie daciã appellãt. ſuecioꝝ ⁊ norwegiorum.
¶ Dania ſiue dacia dicere volum⁹ ↄſuetudi
ni ſeruientes germanie portio eſt cheroneſi ha
bens formã. hãc q̃ndam Cimbri habuere. vñ
illa inũdatio barbaraꝝ emerſit quã mari⁹ ex
pimas ytaliã petentẽ ac res romanas euerte
re minitãtẽ ad internitõꝫ deleuit. Poſſidonius
(vt Strabo refert) ↄiecturã facit. qđ cymbri la
trocinãdo in certis errabũdi ſedib⁹ ad paludeꝫ
vſq̃ꝫ meothym militiã agitarit. ab eis em̃ Cy
meriũ vocari boſphoꝝ arbitrabat̃ q̃ſi cymbri
cum cum grecorum lingua cymereos cymbros
nominent.

De Suecia

Suecia cincta vndiq̃ꝫ mari plures con
tinet inſulas. in q̃s eſt ſcandania apđ
veteres late memorabilis hinc quoq̃ꝫ
populoꝝ innumerabilis multitudo egreſſa om
neꝫ oli europã armoꝝ turbine ac ꝓcella inuol
uit. nã gothas q̃ hunos bello vincere pãnoniã.
miſiã. macedoniã ⁊ omnem illiridem occupa
uere. germaniam ytaliam ⁊ galliam vaſtaue
re ⁊ demũ in hiſpania cõſedere hinc fuit origo.

De Norwegia

Norwegia q̃ de ip̄o ſeptentrione ſortita
eſt nomen cõtinenti p̄ ruthenos iungi
tur ⁊ in arcton protenſa incognite ter
re ſeu ſtricto glacie occeano vt pleriq̃ꝫ fabulan
tur cõtermina eſt. ad oriẽtis partẽ ac meridiem
baltheo mari alluit̃. ad occidẽtẽ brittanic⁹ fi
nit occean⁹. Daciã theutones hodie danoꝝ ap
pellãt marchiaꝫ. cui⁹ lingua germanis icogni
ta ẽ. Ex norwegia veniſſe putãt q̃ cimbroꝝ occu
pauerit loca. Jn hac terra patrũ noſtroꝝ me
moria voldimarius regnauit in ſuecia. magn⁹
aqui⁹ i norwegia quẽ ferũt diuinũ fuiſſe homi
nẽ miro ꝓuincialiũ amore atq̃ꝫ obſeq̃o cultũ huic